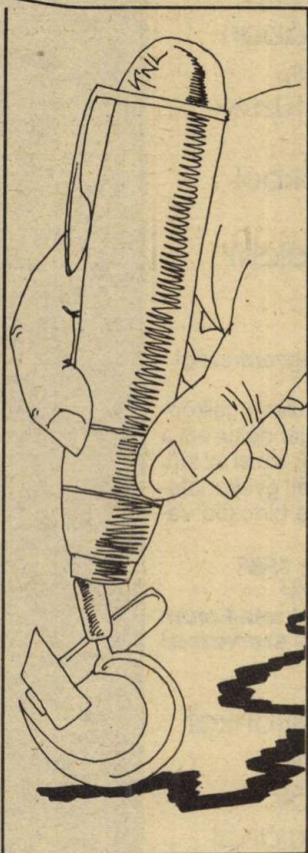

Sok volt a protokoll

A *Társadalmi Szemle* már az illegális kommunista párt lapjaként megjelent a két világháború között – mondja *Hovanyecz László*, a lap frissen kinevezett főszerkesztő-helyettese. – A felszabadulás után azt a szerepet kapta,

szabadság

ezzel szemben ható erők is. Nagy viták folytak a szerkesztőségben belül a reformerek és azok között, akik a reformok káros hatásaitól a szocializmus eszméjét féltették.

– Korábban – amennyire én tudom – az úgynevezett kézivezérléses sajtóirányítás idején a *Népszabadságban* nemigen jelenhettek meg az MSZMP-ével nem egyező vélemények. Ezentúl?

– Megjelenhetnek. De mint rossz vélemények.

– Változatlanul tömeglap szeretne-e lenni a *Népszabadság*?

– Igen. Bár a lapáremelésekkor 650 ezerről 415 ezerre esett a példányszámunk, ma már 430 ezer.

hogy a párt elméleti és politikai folyóirata legyen. Azokat az elméleti kérdéseket volt feladata – elvben – publikálni, amelyek a pártot foglalkoztatták. Azért mondom, hogy elvben, mert sajnos túlsúlyba kerültek a lapban az aktuális politikai anyagok, de ennél nagyobb baj, hogy sok volt a protokoll is. Áprilistól a *Társadalmi Szemle* az MSZMP *elméleti* folyóirataként jelenik majd meg. A napi politikával és protokolláris ügyekkel nem óhajtunk foglalkozni, legfeljebb, ha azoknak tágabb perspektívában a szocializmus elméletével is van összefüggésük.

– *Hány példányban jelenik meg a lap?*

– Pédányszámunk 35-40 ezer.

– *Kik veszik a lapot?*

– Olvasótáborunkat a baloldali, kommunista értelmiség alkotja, akik közül természetesen sokan tagjai az MSZMP-nek, de forgatják lapunkat az állami és társadalmi vezetés különböző rétegeiben dolgozók is.

– *Háromszázharmincezer példányban fogyott el az a különszámuk, amely az MSZMP Központi Bizottsága történelmi albizottságának értékelését tartalmazta, többek között 1956-ról.*

– Versenyhelyzetben vagyunk, így hát hasonlóan érdekes témákat akarunk közzölni a jövőben is. Szeretnénk helyet biztosítani vitáknak is. Indítunk egy sorozatot, amelyben a legkülönbözőbb európai baloldali értelmiségiek kapnak szót, köztük szép számmal lesznek nem kommunisták is.

– *Tudjuk, hogy a lapnak új főszerkesztője van Radics Katalin személyében, s a szerkesztőbizottság többsége is kicserélődött. A már önök által szerkesztett áprilisi számból mire hívná fel a figyelmet?*

– Molnár Erik, marxista történész, filozófus 1957-ben íródott, s mindeddig kiadatlan tanulmányára 1956-ról, és **Eörsi Istvánnak** Lukács Györggyel készített interjújára, ami szintén az 1956-os eseményekkel foglalkozik, s amely nem sokkal Lukács György halála előtt készült.